

Henhold til Lov af 12te April 1892 § 20. IV. Han havde da i omtrent 25 Aar været ansat ved Statsbanerne og var i en Alder af henved 57 Aar. For sit Forhold i Tjenestetiden har han gode Vidnesbyrd fra sine overordnede. Han beder nu Regering og Rigsdag om, at hans aarlige Understøttelse maa blive forhøjet, idet han henviser til, at hans i høj Grad svagelige Hustru efter den medfølgende Sægeattest er aldeles ude af Stand til ved Arbejde at fortjene noget som helst, og at han selv, der hidtil har forsøgt ved Arbejde at fortjene noget, mærker, at hans Erhvervsdygtighed er ved at vinde aldeles bort. Efter vedlagt Sægeattest af 31te Oktober 1897 liden han meget af Lændeigigt, men ellers ikke af nogen bestemt Sygdom, om han end har et svageligt Udseende og ser langt ældre ud, end han er. Lægen skønner imidlertid, at han er langt ringere af Kræfter og Erhvervsdygtighed, end Mænd i hans Alder pleje at være.

Udvalget gør ingen Indstilling.

21. Fra fhv. Lærer S. A. Trøstrup af Timring ved Herning om en forhøjet aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 13de November 1897 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgtreds, N. Nielsen.)

Paa Finansloven for 1895—96 blev der bevilget Andrageren en aarlig Understøttelse paa 300 Kr. af Kirke- og Undervisningsministeriets Understøttelsesklasse (Tillæg B. for 1894—95, Sp. 745 og 869—72), for at han derved kunde blive sat i Stand til, navnlig ved Rejser i Midt- og Vestjylland, at fortsætte Indsamlingen til Herning Museum af Genstande, der kunne belyse ejendommelig midt- og vestjydsk Kultur. Denne Understøttelse beder han nu om ved Rigsdagens Hjælp at faa forhøjet til mindst 1000 Kr., for at han derved kan blive sat i Stand til at virke langt mere og bedre for den nævnte Sag end hidtil. Hans Andragende anbefales varmt af Formanden for Bestyrelsen for Herning Museum — der fremhæver, at Andrageren er det Medlem af denne Bestyrelse, der forestaar, ordner, foreviser og forklarer Museet, samt at han ofrer hele sin Tid paa det og den Sag, der fremmes gennem det, og beklager, at Museet aldeles savner Midler til at støtte hans utrættelige Virksomhed for det ved Opløbsrejser o. s. v. — af Provsten og Herredsfogeden i Hammerum Herred samt af Bestyreren for Herning Realskole. — I selve Andragendet fremhæves det af Andrageren, at han, der i over 30 Aar var Skolelærer og Kirkesanger i Torsted ved Ringkøbing, uden Betaling der gennem Aftenmøder med belærende Foredrag, Aftenstole, Husflidsstole og Læseforening virkede for Egnens Oplysning samt tillige i den paa Trævækst og Haver særdeles fattige Egn teoretisk og praktisk med betydelige Penges ofre virkede for Planiningsagen. Hans stærke Sans for natur- og kulturhistoriske Ting drev ham tillige ind paa Samlervirksomhed i Henseende til saadanne, og under denne Virksomhed modnedes efterhaanden hos ham den Tanke, at der i Midt- og Vestjyllands Centrum, i Herning, burde og maatte oprettes et Museum, hvorigennem man kunde faa Kendskab til og Fortaælse af Egnens Natur- og Kulturudvikling. Hans Tanke vandt Tilslutning, og Museet blev oprettet. Siden Efteraaret 1892, da han paa Anjøgning fik Afsted som Skolelærer i en Alder af 62 Aar med en aarlig Pension af 744 Kr., har han faa dels rejst for at opspørge og indsamle Sager til Museet, dels ordnet dette, der er anbragt i to store Sale, som Amtsrådet har indrømmet det i Herning Tinghus, og som blev aabnet for almindeligt Besøg den 28de September 1896. Han ønsker nu at blive sat i Stand til endnu mere indgaaende at arbejde for sin Livsag, idet han betoner, at det er paa høje Tid, at man søger at modvirke, at en Mængde af Egnens kulturhistoriske Ting af omrejsende Opløbere bortføres dels til private Samlinger, dels til Ublandet, ligesom ogsaa de for Midt- og Vestjylland ejendommelige Vinde- og Pottemagerindustrier bør fremstilles og tydeliggøres i Herning Museum. Dette Museum vil efter hans Mening i det hele taget faa en meget betydelig Værdi for Nutid og Fremtid.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse gennem Behandlingen af Finanslovsforslaget for 1898—99, gør Udvalget ingen Indstilling.